

ДІТКИ В ЗОЛОТІЙ КЛІТЦІ

Картина нас вразила: по двоповерховому будиночку-для-Барбі без єдиного затишного куточка, збудованому всередині павільйону, снували підлітки — учасники шоу, нагадуючи тварин у звіринці. У спальнях та їдальні — страшний безлад, втім, це легко вибачити, враховуючи розписаний мало не по секундах графік майбутніх зірок. У мініатюрній звукозаписній студії одна з учасниць репетирує виступ до показового концерту — це втілення трудоголізму і самовіддачі. У великій кімнаті група фабрикантів репетирує танок під сольну пісню Аліси Тарабарової: шапки-трикутники а-ля Мюнхгаузен безглуздо дивляться поряд із домашніми капцями підлітків.

«Фабрику» відвідувала Юлія Тімофєєва

Наш постійний експерт-психолог Володимир Голубенко зараз працює штатним психологом на проекті «Фабрика зірок-2». Ми зустрілися з ним у студії «Укртелефільму» в київському районі Троєщина, і Володимир Іванович провів для нас екскурсію по «Фабриці».

В апаратній — стіна з телеекранів безупинно транслює деталі із життя учасників: там промайне заспана особа, там — дівоча попа «зажувала» трусики-шорти, в самому кутку — статична картинка декількох пластикових пляшок під чийсь ліжком. Режисери дивляться на це цілими днями, вибирають краще і монтують, щоб продемонструвати глядачеві щоденну вичавку з життя фабрикантів під назвою «Щоденники». І лише раз на тиждень фабриканти вибираються з-під нагляду Всевидячого Ока — коли виїжджають на зйомки звітного концерту.

Юлія Тімофєєва, наш постійний автор, — письменник і журналіст. Народилася під Запоріжжям, вчилася в Москві, працювала в Санкт-Петербурзі. Кілька років тому повернулася на Україну. Спеціалізується на соціальній психології. Зараз готує до видання психологічний роман про реалії вітчизняного ринку психотерапії «НапівВіра».

Володимиру Голубенку подобається спілкуватися з фабрикантами.

— Ось ця герметичність для них — найважче, — говорить Володимир Іванович. — Учасники скаржаться, що їм не вистачає повітря, і ми інколи виводимо їх подихати.

— **Божечки, заради чого такі муки?!** — щиро, я не розумію.

— У них є мрія, є мета, і для її досягнення вони готові віддати багато чого.

— **І цей екстрим не підриває їх нервову систему?**

— Я брав участь в проекті ще з кастінгу. Ми відбирали учасників не лише за критеріями наявності голосу, артистичності, яскравих зовнішніх даних, телегенічності. Моїм завданням було відсіяти тих, хто в процесі шоу міг не витримати нервового напруження і зірватися. Так, для талановитих, але дуже чутливих, нервово нестійких претендентів, які не пройшли психологічну перевірку, участь в проекті дійсно могла стати украй шкідливою. Наприклад, ми не брали в шоу людей, які заявляли, що участь у «Фабриці» для них — це все. Виліт для таких дійсно міг стати трагедією.

— **А зустрічалися відверто божевільні серед тих, хто брав участь у кастінгу?**

— Ну, траплялися якісь дивні люди. Наприклад, хлопці й дівчатка, які взагалі не мали голосу і зовнішніх даних, після кастінгу почали заявляти

на кожному розі, що на «Фабриці» все за гроші, і їх через це не взяли. Але зараз в проекті беруть участь тільки абсолютно адекватні люди, яким потрібен лише психологічний супровід, підтримка, а не психотерапія.

— **Як ця підтримка виглядає на практиці?**

— Я щодня розмовляю тет-а-тет із кожним учасником, а ввечері проваю для них своєрідний тренінг щодо розвитку особистості. Крім того, моя роль посередника між учасниками і організаторами проекту вкрай важлива — останнім необхідно правильно оцінювати психологічний стан хлопців і дівчат.

— **Для цього потрібна цілковита відвертість між Вами і учасниками. Невже вони наважуються освітити софітами свої найпотаємніші куточки душі?**

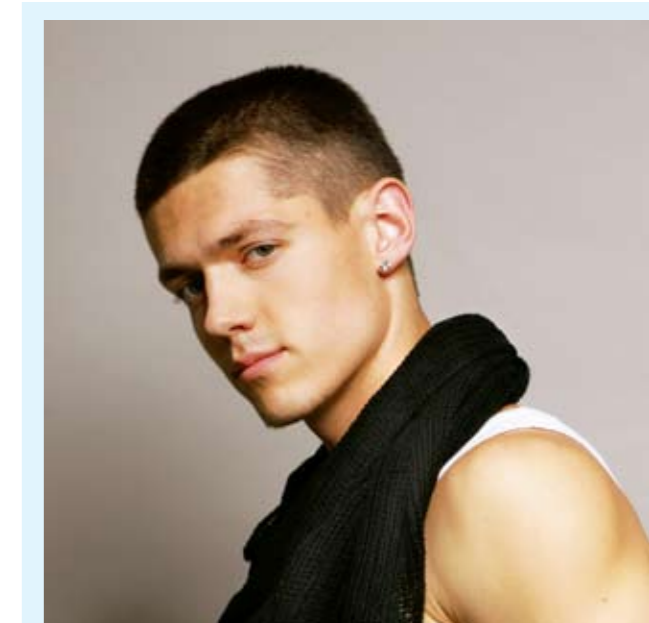
— Не все, про що ми розмовляємо, потрапляє в ефір — я завжди кажу режисерам, що із сказаного не все можна виносити на публіку. Фабриканти зрозуміли, що зі мною можна бути щирими, деякі вже оцінили увесь кайф психологічного супроводу, і навіть просікли, що треба використовувати цю можливість: «у цивільних» послуги психотерапевтів і психологів коштують недешево. Перший етап недовір'я вже закінчився, зараз учасники самі шукають можливості поспілкуватися. До речі, не лише я, але і всі решта викладачів звертають увагу на психологічний стан фабрикантів: внутрішній комфорт украй важливий для розкриття таланту.

— **Важко повірити, що вони, практично, ще діти терплять всі тягари проекту без нарікань.**

— Ну, скаржаться, звичайно, на ті ж ранні підйоми. Але при цьому раніше спати не лягають — значить, організм витримує. Їм не вистачає часу, щоб як слід стежити за собою, графік дійсно вкрай ущільнений. По суті, вони знаходяться в ситуації золотої клітки. Дітей, які зовсім не розуміють, що таке великий шоу-бізнес, поставили в дуже важкі умови: витримують — придатні для такого життя, ні — се ля ві.

Несподівано для всіх Гурген залишив шоу замість Регіни.

Ден пішов з проекту без будь-яких істерик.

Для Аліси головне — отримати похвалу батька.

Боря Апрель — наймолодший і найяскравіший учасник проекту.

— Які проблеми їх турбують?

— Індивідуальні. Аліса страждає від того, що тато її ніколи не хвалить, а лише критикує. Його схвалення, виявлене дочці під час проекту, стало для неї надрадісною подією. Борю Апреля в дитинстві постійно дражили за жіночний імідж. Він не зламався, а, навпаки, загартувався, зумів перетворити негатив на особистий позитив — великий молодець. Гурген виявився тут чужим серед своїх: 27-річного балагура і весельчака 18-річні сусіди по студії не сприйняли як свого. Він знайшов вихід: щоб уникнути фрустрації, почав спілкуватися з камерою, а через неї — з оператором.

— Не можу уявити собі, де ви знаходите слова, щоб заспокоїти тих, хто вилетів.

— Ми найбільше хвилювалися за того, хто вилетить першим, бо першому завжди найважче. Але Ден пішов спокійно: подякував, сказав, що отримав цінний досвід і зрозумів багато важливих речей. Учасники знають про ризик вильоту і готуються до нього. Можливо, важче не сам виліт, а тиждень чекання рішення: номінанти настільки напружені, що навіть не можуть плакати. Але в номінантів є можливість виступити в сольному номері — ця радість компенсує їхні страждання.

— Що ви можете в цілому сказати про це покоління?

— Вони відкритіші і менш залякані. Не визнають слів «не можна», не бояться висловлювати свою думку. При цьому дотепні, чутливі. А ті, що у нас, щасливі люди: вони досягли мрії, вже стали зірками.

